

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: “Όσο αγαπάς,τον εαυτό σου,τόσο ν’ αγαπάς και τη γυναίκα σου”

/ [Γνώμες](#)

Θεοῦ πλάσμα εἶναι ἡ γυναίκα. Μὲ τὴν ἀποστροφή σου δὲν προσβάλλεις ἐκείνην, ἀλλὰ τὸ Δημιουργό της. Τί δικό της ἔχει; Ὁ Κύριος δὲν τῆς τὰ ἔδωσε ὅλα; Μὰ καὶ τὴν ὁμορφή γυναίκα μὴν τὴν παινέψεις, μὴν τὴν θαυμάσεις. Ὁ θαυμασμὸς τῆς μιᾶς καὶ ἡ περιφρόνηση τῆς ἄλλης δείχνουν ἄνθρωπο ἀκόλαστο. Τὴν ὁμορφιὰ τῆς ψυχῆς νὰ ζητᾷς καὶ τὸ Νυμφίό τῆς Ἐκκλησίας νὰ μιμεῖσαι.

Ἡ σωματικὴ ὁμορφιά, πέρα ἀπὸ τὸ ὅτι εἶναι γεμάτη ἀλαζονεία, προκαλεῖ ζήλεια, πόλλες φορές μάλιστα καὶ ἀβάσιμες ὑποψίες. Δὲν χαρίζει, ὅμως ἡδονή;

Γιὰ λίγο, ναί· γιὰ ἓνα μῆνα ἢ δύο, ἢ τὸ πολὺ γιὰ ἓνα χρόνο· ὕστερα, ὄχι πιά. Γιατί, λόγῳ τῆς συνήθειας, δὲν σοὺ κάνει πιά αἴσθησις ἡ ὁμορφιά, ἡ ὁποία ὅμως διατηρεῖ τήναλαζονεία της.

Κάτι τέτοιο δὲν συμβαίνει στὴν περίπτωση μιᾶς γυναίκας ποὺ δὲν ἔχει ἐξωτερικὴ ὁμορφιά, ἔχει ὅμως ἐσωτερικὴ. Ἐκεῖ εἶναι φυσικὸ ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ συζύγου νὰ παραμένουν ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος ἀμείωτες, γιατί προέρχονται ἀπὸ ὁμορφιὰ ψυχῆς καὶ ὄχι σώματος...

Ὅπως ὁ Κύριος φροντίζει στοργικὰ τὴν Ἐκκλησία, δηλαδὴ ὅλους ἐμᾶς, γιατί εἴμαστε μέλη Του, σάρκα Του καὶ ὁσᾶ Του- καὶ αὐτὸ τὸ γνωρίζετε καλὰ ὅσοι συμμετέχετε στὰ ἱερὰ μυστήρια-, ἔτσι καὶ ὁ ἄνδρας ὀφείλει νὰ φροντίζει στοργικὰ τὴ γυναίκα του, γιατί δημιουργήθηκε ἀπ' αὐτόν, εἶναι κομμάτι τοῦ σώματός του.

“Γι' αὐτό”, λέει ἡ Γραφή, “θὰ ἐγκαταλείψει ὁ ἄνδρας τὸν πατέρα του καὶ τὴ μητέρα του, γιὰ νὰ ζήσει μαζί μὲ τὴ γυναίκα του καὶ (μὲ τὴ συζυγία) θὰ γίνουν οἱ δύο τους μιὰ σάρκα”, ἓνα σῶμα, ἓνας ἄνθρωπος (Γέν. 2, 24· Ἐφ. 5, 31).

Νὰ καὶ τρίτος λόγος. Δείχνει δηλαδὴ ὅτι, ἀφοῦ ἐγκαταλείψει ὁ ἄνδρας ἐκείνους ποὺ τὸν γέννησαν, δένεται μ' ἐκείνην. Ἀπὸ δῶ κι ἐμπρὸς ἡ σάρκα, ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα, δημιουργεῖ τὸ παιδί, ποὺ γεννιέται ἀπὸ τὴν ἔνωση τῶν σπερμάτων τους.

Ὅστε καὶ οἱ τρεῖς εἶναι μιὰ σάρκα, ὅπως κι ἐμεῖς μὲ τὸ Χριστὸ εἴμαστε μιὰ σάρκα, ἓνα σῶμα.

Ὅση, λοιπόν, ἀγάπη ἔχεις στὸν ἑαυτό σου, τόση ἀγάπη θέλει ὁ Θεὸς νὰ ἔχεις καὶ στὴ γυναίκα σου. Δὲν βλέπεις ὅτι καὶ στὸ σῶμα μας πολλὲς ἀτέλειες ἢ ἐλλείψεις ἔχουμε; Ὁ ἓνας ἔχει πόδια στραβά, ὁ ἄλλος τὰ χέρια παράλυτα, ὁ τρίτος κάποιο ἄλλο μέλος ἄρρωστο κ.ο.κ.

Καὶ ὅμως, δὲν τὸ κακομεταχειρίζεται οὔτε τὸ κόβει·ἀπεναντίας μάλιστα, τὸ φροντίζει καὶ τὸ περιποιεῖται περισσότερο ἀπ' ὅσο τὰ ὑγιῆ μέλη του, καὶ ὁ λόγος εἶναι εὐνόητος.

Ὅσο ἀγαπᾷς, λοιπόν, τὸν ἑαυτό σου, τόσο ν' ἀγαπᾷς καὶ τὴ γυναίκα σου. Ὅχι μόνο γιατί ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα ἔχουν τὴν ἴδια φύση, ἀλλὰ καὶ γιὰ μιὰν ἄλλη σπουδαιότερη αἰτία:

Γιατί δὲν εἶναι πιά δύο ξεχωριστὰ σώματα, ἀλλὰ ἓνα· καὶ ὁ ἄνδρας εἶναι τὸ κεφάλι, ἐνῶ ἡ γυναίκα τὸ σῶμα.

Λοιπόν, τελείωσε ἡ γιορτὴ τοῦ γάμου; Ἐφυγαν οἱ καλεσμένοι; Ἐμεινες μόνος μὲ τὴ νύφη, τὴ σύζυγό σου; Μὴν πετάξεις ἀμέσως ἀπὸ πάνω σου τὴ σοβαρότητα, ὅπως κάνουν οἱ ἀκόλαστοι ἄνδρες. Διατήρησε τὴν γιὰ πολὺ καιρό, καὶ μεγάλο κέρδος θὰ ἔχεις.

Τώρα, στὸ πρῶτο διάστημα τοῦ γάμου, πρὶν “παραγνωριστεῖτε” καὶ ἀποκτήσετε ἐλευθεριότητα στὶς σχέσεις σας, ὅταν ἀκόμα ἡ γυναίκα εἶναι συγκρατημένη ἀπὸ κάποια ντροπαλότητα καὶ συστολή, εἶναι ἡ καλύτερη εὐκαιρία γιὰ νὰ τὴ φέρεις στὰ νερά σου καὶ νὰ τῆς ἐπιβάλεις, καλὸτροπα καὶ συνετά, τὶς ἀρχές σου. Γιατί ὅταν ἡ γυναίκα ξεθαρρέψει, τὰ κάνει ὅλα ἄνω κάτω.

Καλὸ θὰ εἶναι, λοιπόν, νὰ διατηρήσεις τὴν αἰδημοσύνη της ὅσο μπορεῖς περισσότερο. Καὶ πῶς θὰ τὸ κατορθώσεις αὐτό; Ὅταν κι ἐσὺ δείχνεις ὅτι δὲν ἔχεις λιγότερη συστολή ἀπ’ αὐτήν· ὅταν εἶσαι λιγόλογος, σοβαρός, λογικός.

Ἔτσι θὰ σὲ ἀκούσει καὶ θὰ δεχθεῖ θέλοντας καὶ μὴ, ὅσα θὰ τῆς πεῖς.

Μὰ πιὸ πρόθυμα θὰ τὰ δεχθεῖ, ἂν τῆς φανερώσεις πλούσια τὴν ἀγάπη σου· γιατί τίποτ’ ἄλλο δὲν συντελεῖ τόσο στὸ νὰ πειστεῖ ἓνας ἄνθρωπος στὰ λόγια μας, ὅσο τὸ νὰ καταλάβει ὅτι τοῦ τὰ λέμε μὲ ἀγάπη καὶ ἀπὸ ἀγάπη.

Καὶ πῶς θὰ τῆς δείξεις τὴν ἀγάπη σου; Ἄν τῆς πεῖς λ.χ.:

«Δὲν θέλησα νὰ πάρω ἄλλη γυναίκα, καὶ μάλιστα πλουσιοκόρη ἢ ἀρχοντοπούλα. Προτίμησα ἐσένα γιὰ τὸν καλὸ σου χαρακτήρα, τὴ σεμνότητα, τὴν πραότητα, τὴ σωφροσύνη. Γιατί ἔχω μάθει νὰ περιφρονῶ τὸν πλοῦτο σὰν κάτι τιποτένιο, κάτι ποῦ ἀποκτοῦν οἱ ληστές, οἱ ἀνήθικοι καὶ οἱ ἀπατεῶνες.

Ἐμένα μὲ σαγήνεψε ἡ ἀρετὴ τῆς ψυχῆς σου, ποὺ τὴν προτιμῶ ἀπὸ κάθε πλοῦτο. Ἕνα συνετὸ κορίτσι, ποὺ ζεῖ μὲ εὐσέβεια, ἀξίζει ὅσο ὅλη ἡ οἰκουμένη. Γι’ αὐτὸ σ’ ἀγάπησα, σ’ ἀγαπῶ καὶ πάνω ἀπ’ τὴ ζωὴ μου σὲ βάζω.

Τίποτα δὲν εἶναι ἡ παροῦσα ζωὴ. Προσεύχομαι, λοιπόν, καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸ καὶ κάνω ὅ,τι μπορῶ γιὰ ν’ ἀξιωθοῦμε τὴ ζωὴ μας ἔτσι νὰ τὴν περάσουμε, ὥστε καὶ στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν νὰ εἴμαστε μαζί.

Γιατί ἡ παροῦσα ζωὴ καὶ σύντομη καὶ προσωρινὴ εἶναι· ἂν ὅμως ἀξιωθοῦμε νὰ τὴν περάσουμε εὐαρεστώντας τὸ Θεό, καὶ μαζί καὶ μὲ τὸ Χριστὸ θὰ εἴμαστε αἰώνια, μέσα σὲ ἀπερίγραπτη εὐφροσύνη.

Ἐγὼ πάνω ἀπ’ ὅλα βάζω τὴν ἀγάπὴ μου γιὰ σένα, καὶ τίποτα δὲν θὰ μοῦ εἶναι τόσο δυσάρεστο καὶ βαρὺ ὅσο τὸ νὰ τὰ χάσω καὶ πάμφτωχος νὰ γίνω καὶ σὲ μεγάλο κίνδυνο νὰ βρεθῶ καὶ ὅ,τιδήποτε νὰ πάθω, ὅλα ὑποφερτὰ καὶ ἀνεκτὰ θὰ μοῦ εἶναι, φτάνει οἱ σχέσεις μου μαζί σου νὰ εἶναι καλές. Εἶναι, ὅμως ἀνάγκη νὰ κάνεις κι ἐσὺ τὰ ἴδια.

Ὁ Θεὸς θέλει νὰ εἴμαστε δεμένοι ἀμοιβαῖα καὶ ἀδιάσπαστα μὲ τὸ δεσμὸ τῆς

ἀγάπης. Ἄκου τί λέει ἡ Γραφή:

“Θὰ ἐγκαταλείψει ὁ ἄνδρας τὸν πατέρα του καὶ τὴ μητέρα του, γιὰ νὰ ζήσει μαζί με τὴ γυναῖκα τού”. Ἄς μὴν ἔχουμε, λοιπόν, καμιὰ μικρόψυχη πρόφαση. Δὲν πάλινὰ χαθοῦν τὰ χρήματα, οἱ ὑπηρέτες καὶ οἱ τιμές! Ἐγὼ πάνω ἀπ’ ὅλα βάζω τὴν ἀγάπη μου γιὰ σένα».

Ἀπὸ πόσα πλούτη, ἀπὸ πόσους θησαυροὺς δὲν θὰ εἶναι ποθεινότερα τὰ λόγια τοῦτα στὴ γυναῖκα!

Νὰ τῆς λὲς ὅτι τὴν ἀγαπᾷς, χωρὶς νὰ φοβᾷσαι μήπως κάποτε τὸ πάρει πάνω της καὶ τὸ ἐκμεταλλευθεῖ. Οἱ ἄσεμνες γυναῖκες, ποὺ πηγαίνουν με τὸν ἕνα καὶ με τὸν ἄλλο εἶναι φυσικὸ νὰ τὸ παίρνουν ἐπάνω τους με τέτοια λόγια.

Μία καλὴ κοπέλα, ὅμως ὅχι μόνο δὲν θὰ ξιπαστεῖ, ἀλλὰ καὶ θὰ ταπεινωθεῖ. Δείξε μάλιστα ὅτι σου ἀρέσει πολὺ νὰ μένεις μαζί της, ὅτι προτιμᾷς νὰ μένεις στὸ σπίτι γιὰ χάρη της, παρὰ νὰ βρίσκεσαι με τοὺς φίλους σου.

Νὰ τὴν τιμᾷς περισσότερο ἀπὸ τοὺς φίλους σου, περισσότερο ἀκόμα κι ἀπὸ τὰ παιδιὰ σας. Καὶ αὐτὰ γιὰ χάρη της νὰ τ’ ἀγαπᾷς.

Ἄν κάνει κάτι καλὸ, νὰ τὴν παινεύεις καὶ νὰ τὴν θαυμάζεις. Ἄν πέσει σὲ κάποιο σφάλμα, νὰ τὴ συμβουλεύεις καὶ νὰ τὴ διορθώνεις με καλὸ τρόπο.

Ἄν ἔτσι πορεύεσαι στὸ γάμο σου καὶ τέτοια διδάσκεις τὴ γυναῖκα σου, δὲν θὰ εἶσαι κατώτερος καὶ ἀπὸ ἕναν μοναχό.

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ κεφάλαιο «Ἡ χριστιανικὴ συζυγία» τοῦ βιβλίου «Θέματα ζωῆς» Ι.Μ. Παρακλήτου